

BANU AVAR

Hangi Dünya Düzeni?

Remzi Kitabevi

BANU AVAR gazetecilik hayatına *Süreç* dergisinde başladı. Londra City Üniversitesi'nde televizyonculuk alanında yüksek lisans yaptı. BBC'nin belgesel kurslarına katıldıktan sonra BBC Türkçe Yayınlar Bölümü'nde programcı ve spiker olarak çalıştı. Ardından, TRT Londra muhabirliğini üstlendi. *Günaydın*, *Vatan*, *Dünya*, *Politika* gibi gazetelerde muhabir olarak çalıştı ve birçok dizi-yazıya imza attı. Mozaik ve Kaleydoskop gibi yapımcılığını, yönetmenliğini ve sunuculuğunu üstlendiği programları TRT 1 ve TRT 2'de yayınlandı. İlk yayınlandığı yıllarda 32. Gün programının Londra muhabirliğini yaptı. I Caesar, Crimean War, The Great Game ve Troy gibi BBC ve Discovery Channel belgesellerinde Türkiye yapımcısı olarak yer aldı. 1999'da TV 8'in belgesel bölümünü kurdu ve 2004'e kadar Denizciler, Bir Zamanlar Kıbrıs'ta, Artık Biz de Varız, Devletler Savaş Alanı Afganistan, Türkiye Sevdalıları ve Ohri, Güzel Ohri'nin de bulunduğu pek çok belgeye imza attı. Belgeselleri Arapça, Farsça, Makedonca, Azerbaycan Türkçesine çevrilerek birçok ülkede yayınlandı. Avar'ın Balkanlar, Kafkasya, Ortadoğu, Orta Asya, Çin, Hindistan, Güney Amerika, Avrupa'dan dosyalarla TRT 1 ekranlarına gelen Sınırlar Arasında adlı programı, 2004-2008 yılları arasında 82 bölüm yayınlandı. Sınırlar Arasında, ABD ve İsrail Büyükelçiliklerinin müdahalesiyle yayından kaldırıldı. 2009'da ART'de, 2011'de Kanal 99'da Dünya Düzeni adlı dizi-belgeseller yaptı. Günlük makaleleri internet sitelerinde yayınlanmakta ve kitap çalışmalarını sürdürmektedir.

Banu Avar'ın öteki kitapları:

Sınırlar Arasında (2005), *Avrasyalı Olmak* (2007), *Hangi Avrupa?* (2007), *'Böl ve Yut!*' (2008), *Kaçın!* "Demokrasi" Geliyor! (2011), *'Gün' 'O Gün'dür!* (2012), *Zemberek* (2016).

BANU AVAR

HANGİ
DÜNYA
DÜZENİ?

Remzi Kitabevi

HANGİ DÜNYA DÜZENİ? / Banu Avar

© Remzi Kitabevi, 2009

Her hakkı saklıdır.

Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Yayına hazırlayan: Hadiye Yılmaz

Kapak tasarımı: Emrah Apaydın

ISBN 978-975-14-1365-9

BİRİNCİ BASIM: Kasım 2009

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BASIM: Kasım 2022

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul

Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090

www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Güven Mücellit, Mahmutbey Mah. 2622. Sokak

Güven İş Merkezi No: 6 Bağcılar-İstanbul

Sertifika no: 45003 / Tel (212) 445 0004

İçindekiler

OKURA İLK SÖZ, 9

OKURA İKİNCİ SÖZ, 15

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE AMERİKAN RÜYASI, 19

Barack mı Hüseyin mi?, 20; Amerika'nın İlk 'Yahudi' Başkanı, 21; Başkan'ın Adamları, 23; Hedef Türkiye, 25; "Dünyayı Bankerler Yönetmeli!", 25; McCarthy Dönemi: Korku İmparatorluğu, 27; Muhbir Ol Kurtul!, 29; Eğlence, Yarışma, Dedikodu ve Futbol, 30

NATO'DA 57 YILIMIZI, 35

NATO = ABD'nin Ordusu, 36; Avrasya Kutbu, 37; Yeni Dünya Yalta'da Doğdu, 38; Yalan Kampanyası, 39; "Türkiye Ortadoğu'da Bekçimizdir!", 40 "Türklerin İşbirliği Harika!", 41; Kore'de Ödenen Bedel!, 42; Amerika Türkiye'ye Üslendi, 44; "Yeni Osmanlılık" ve Stratfor Haritası, 47; Amerika'yı Türklere Sevdirme Oyunu, 48; Kontrollü Karşıtlık!, 49

CIA VE DARBELER, 55

Şablon Aynı!, 56; "Dünyanın En Büyük Gizli Servisi", 58; Bilgiyi Pisletmek!, 58; Lumumba'nın Kaderi, 60; Kanlı Operasyonlar, 61; CIA ve Eroin, 65; "Kemalist Değerlerin Aşağı Çekilmesi", 66

SEVR'DEN BOP'A TÜRKİYE!, 71

Amerika'nın Temel Hedefi, 73; "Bir Kurtlar Sofrasıydı Avrupa ve Sofrada Ortadoğu Vardı...", 74; Batı'nın Kartları: Kürtler ve Ermeniler, 75; "Türkler Defolsun!", 76; Aynı Bugün Gibi!, 77; Sevr Antlaşması Hayata Geçseydi..., 79; "Bu İşin Rövanş Var!", 80; "Sevr Hortladı!", 81; Kürt Açılımı 1991! , 81; Kürt Açılımı 1995!, 83; "Bizans Devlet

Başkanı Barto!”, 84; Gümrük Birliği Kâbusu, 86; Kürt Açılımı 1999!, 87; “Laiklikten Vazgeçin!”, 88

OBAMA’NIN GELİŞİ VE MEALİ, 93

“Olağanüstü İşbirliği”, 94; Masadaki “İyi Şeyler”!, 96; Amerikan Üsleri Ahtapotun Kolları, 97; Tek Bir Kıbrıs!, 98; Büyük Ermenistan, 98; ABD Başkanlarının Türkiye Ziyaretleri, 100; Önce Eisenhower Geldi!, 100; “Amerika’nın İleri Karakolu!”, 101; 32 Yıl Sonra Bir Ziyaret Daha!, 102; Bill Clinton Depremle Geldi!, 103; Beş Yıl Sonra Oğul Bush Sahnede!, 104; Ziyaretler Sıklaşıyor: Obama Kapıda!, 105; Tek Dışı Kalmış Canavar!, 106; “Ortak Evrensel Değer”miş!, 107

AFGANİSTAN VE “BÜYÜK OYUN!”, 113

“Sizi Yok Edeceğiz!”, 114; İşbirlikçi “Müslüman” Lazım!, 114; Afganistan Tarihi = Direniş Tarihi, 115; NATO’nun Baş İslam Düşmanı!, 116; Tam Bağımsız Türkiye ve Bir Antlaşma, 118; Mustafa Kemal’in Yardım Eli..., 118; Mehmet Ali Dağpınar, 119; Devlerin Savaş Alanı, 121; Sovyet İşgali, 122; 11 Eylül 2001 Oyunu, 123; Orta Asya’nın Ortası!, 125; Yönetim Batı’ya Bağlı!, 126; Afganistan Kazanacak!, 127

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE AKTÖRLERİ, 131

“Yeni Dünya Memurları”, 133; Kemal Derviş!, 134; Gizli Örgütler ve Küresel Menurlar, 135; “En Kârlı İş: Savaş!”, 139; Bahaneler Yaratılır!, 139; Uyku İlaçları ve Küresel Planlar, 141; Piramit ve Hedef, 142

OKURA SON SÖZ, 145

DİZİN, 149

*Sayın Emin Değer ve yolumuzu aydınlatan
tüm aydınlarımıza hürmetle...*

Okura İlk Söz

Ekranında kuklalar!

Daha çok gazeteci ve akademisyenler arasından çıkıyorlar... Her biri ellerine verilmiş senaryoları başarıyla oynuyorlar... Bazısı bilerek bazısı habersiz, yüzyılın oyununu sahneliyorlar...

Atlantik ötesinde kurgulanan bir oyunun kötü, beceriksiz oyuncularını bunlar. Kullandıkları kelime haznesi çok dar. Ağzlarındaki sözcükler birbirinin aynı. Üstlerinde eğreti bir bilmişlik... “Değişim, Açılım, Demokrasi, Özgürlük, Hak Hukuk” filan diyorlar... Sanki hep verili bir metni okuyorlar...

Aslında onlar ikiye ayrılıyorlar. Birkaç kuşak kentli olanlar, Batı’yı Kâbe bilerek yoğrulmuşlar, kolejlerden çıkıp Avrupa ya da Amerika’nın yolunu tutmuşlar. Attilâ Ağabey’in (İlhan) deyişiyle, saatlerini hep Batı’ya ayarlamışlar. Hem Atatürkçü, hem hürmason olabilmışler! Batı’daki “gubernörlerine” bağlıyken, Mustafa Kemal adını anabilmışler! Halkı hep küçümsemişler. Azınlık kültürüne kendilerini daha yakın hissetmişler. Türk olmaktansa başka her ne varsa onu olmayı yeğlemişler. Şarkılarını Kürtçe, Ermenice söyleyince “medenileşirmişler”!

Her gün ekranlarda “Türk Ulusu hiç olmadı ki!...”, “Türkler etnik bir topluluk!”, “Türk sözü yasalardan çıkarılmalı!” demekteler...

Batı'nın yüz yıllık “Böl ve Yut” projesini savunurlar. Ortadoğu ve Asya'yı paramparça ederek Batı'ya bağlama projesinin, namı diğer Büyük Ortadoğu Projesi'nin Türkiye'yi nasıl kurtaracağını anlatırlar... Büyük Ortadoğu Projesi'nin öngördüğü Kürdistan hayali için Batı'nın paralı askerleri onlar... Washington'un memurlarıdır. Kandil'de itibarla ağırlanırlar. Ermenistan sınırının açılması için kraldan çok kralcıdır; Vakıflı köyünde Soros projeleri kapsamında Türk ve Ermeni öğrencileri kaynaştırmaya çalışırlar. 2004'te de “Kıbrıslı” yaratabilmek için Türk ve Rumları “kaynaştırdılar!” Fener Rum Patrikhanesi'ne davet edilmek için birbirleriyle yarışırlar.

Batı'yla yatıp Batı'yla kalktıklarından hayret uyandırıcı soruları vardır onların. “Kemalist misin Avrupalı mı?” gibi soruların sahibidirler. Gazete köşelerinden ya da televizyon programlarından “acınası ve ağlanası” teorilerini ifşa ederler.

Biri “Batı'nın bu denli olumsuz bir imaja sahip olduğu bir ülkede, nasıl Batı yanlısı politikalar izlenecek?” diye iç çeker, bir başkası, “Avrupa ve ABD Kürt Sorunu'nu çözmemizi istiyor, çözeceğiz!” diye çığlık atar, ani çark edişiyle dikkat çeken ötekisi “Türkiye bölgenin Amerikası!” diye yazar çizer, üstüne bir de kükrer!

Atatürk'e hakaret ve Türklüğü aşağılama konusunda ise diğer grupta yarış halindedir...

İkinci grup kırsal kesimden gelen, tarikat ve cemaatlerin taa içinde yer alan, hilafetçi, şeriatçı söylemlerle ortada dolaşan, her türlü parasal ilişkileri beceriyle başaran, Amerika'yı Kâbe kabul edenlerdir. Amerika onlar için komşu kapısıdır.

Önce El Ezher’de sonra Londra ya da Utah’da eğitim görmüşlerdir. Batı tarafından “öncü” seçilmişlerdir onlar.

Onlar Amerikan düşünce kuruluşlarının görevlileridir. Büyük Ortadoğu Projesi’ni canhıraş savunurlar. Saltanata ve hilafete büyük bir iştahla sahip çıkarlar. Aynı sırtlan iştahıyla Gazi Mustafa Kemal’e saldırırlar!

Batı’ya biat eden işte bu iki grup, Türk milleti ve Mustafa Kemal nefretinde birleşirler.

İşte bu iki ihanet çetesi, basın yayının her köşesinden zehirlerini aktırırlar; tartışma programlarının vazgeçilmez konuklarıdır. Her gazetenin köşelerinden dış gösteren yine onlar... Gerçek gazetecilerin çoğu, bu ülkenin, bu milletin tarafında olanlar, işlerinden çıkarıldılar, hatta bir kısmı içeri tıkıldılar...

Şimdi hepimiz televizyonlardan gazetelerden bu vatan ve bu millete düşman olanları izliyoruz... Onlar Batının “öncü güçleri”; “Türkiye’nin paralanma projesini halka benimsetmek” ve “Halkı felakete alıştırmak” görevini üstlenmişler...

6 Eylül tarihli *Zaman* gazetesinde Mümtazer Türköne “*Demokratik açılımın selameti kitleleri ikna etmekten geçiyor,*” diyor. Sonra ekliyor: “*Kitlelerin yumuşatılması lazım!*”

Türkiye’yi yönetenler sık sık “*hazmettiren hazmettiren*” değişimin dayatılacağını beyan ediyor.

“*Yumuşatma*” ve “*hazmettirme*” işinin en önemli aracı televizyonlar...

Yukarıda sözünü ettiğimiz iki grubun denetiminde, Türk halkını şekillendirmek için çabalıyorlar.

Daha önce Yugoslavya’da da yapıldığı üzere, “halkı günlük siyasetten uzaklaştırma ve sanal bir dünyaya hapsedme” tezgâhı, televizyon dizilerine kuruluyor önce. Halkın büyük çoğunluğu, özdeş karakterler buldukları dizilerde kendilerini kaybediyor. Diziler bir nevi toplum mühendisliği yapmaya başlıyor. Mafya dizileri, Türkiye’deki siyasi gelişmeleri anında

yorumluyor ve tamamen çarpık bir manzarayı cahil beyinlere mıhlıyor! Çocuk ve Gençlik dizilerinde Türk gençliğine satanizmden, kuantum şarlatanlığına, büyü, sihir ve falcılığa kadar her türlü zehir zerk ediliyor...

Hemen hemen tüm eğlence, yarışma ve dedikodu programları Türk halkına aşağılık kompleksi aşıyor. Bu programların hemen hepsinde halkın zekâsına hakaret ediliyor!

Eğitim düzeyi yüksek olanlar için farklı uyku hapları var ekranda. Hemen hepsi Amerikan formatlı haber, müzik, yarışma, eğlence programlarıyla çaktırmadan “yumuşatılıyor” ve “hazmettiriliyor”!

Gençlerin sevgilisi, ünlü bir televizyon şahsiyeti, programını Obama’nın başkan oluşunu alkışlayarak açıyor...

Ünlü ve çok sevilen sanatçılarımız Kürtçe ve Ermenice şarkılar öğrenip ortalığa fırlıyor...

Tarihsel gerçekleri çarpıtan yazar, çizer, filmci şüreka, Batı’nın takdirine mazhar oldukça daha büyük yalanlar söylüyor, yalanlar söyledikçe daha çok ödüllendiriliyor!

Şu anda Türkiye’deki tüm kanalların başında Amerikalı, Avrupalı “uzmanlar” var.

Diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye’de de medya bombardımanını yönetiyorlar.

10 yıl içinde millet, yarışmacı ve izleyici haline getirildi. Zehirli bir toplum projesi halkın direnme gücünü sınıyor.

Batı’nın “*halledilme*” sürecinde gördüğü Türkiye, tıpkı Yugoslavya ve benzer ülkelerde olduğu gibi, uzun zamandır basın yayın araçlarıyla bombalanıyor. Bilgi kirliliği ile zehirleniyor. Tüm kutsal değerleri ayaklar altına alınıyor. Ve içimizdeki yeni dünya düzeni memurları sinsice bu süreci izleyip sırtıyor.

Ama yine de, bütün bunlara rağmen Türk halkı “*yumuşatılmıyor*” ve sahnelenen oyunu “*hazmetmiyor*”!

İşte sıkıntı budur! O nedenle hedefe gençlik, hatta çocuklar oturtulmuştur. Artık ilkokullarda söylenen “Andlar” bile yasak olmuştur!...

Anaokullarında başlatılan şekillendirme operasyonu, üniversitede devam etmekte, son darbeyi Erasmus eğitimi vurmaktadır. Öncü bir güç böyle yetişmekte, kendi ülkesine değil, “Batı’ya bağımlı birey”ler, hayatın her alanında boy göstermektedirler.

Yapılan planlara göre “AB Uyum Yasaları” kezzabı, Türkiye’yi “yumuşatacak”, halk “açılımları hazmedecek” ve en geç 2015’te Türkiye “halledilmiş” olacaktı! Hesap buydu!

Uzun zamandır sabrımız sınıyor. Her gün, binlerce yılın şanını taşıyan bu milletin, parçalara ayrılma planlarıyla yüz yüze geliyoruz. Her gün “demokrasi, hak hukuk, özgürlükler” adı altında “AÇILIN; SAÇILIN; DEĞİŞİN!” diyenleri dinliyoruz. Terörü öven birileri sık sık Apo afişleriyle beyaz camda karşımıza geçiyor, sık sık yurdun bir köşesinde şehit düşen kahramanların kalkan cenazelerini izliyoruz.

Eş zamanlı olarak sürekli fakirleşiyoruz!...

Tüm bunların toplum ruhundaki tezahürü çöküntü, bıkkınlık, bunalım... “Ne olacaksa olsun artık!” duygusu yaygınlaşıyor. Hiç değilse genel geçer bilgi böyle... Gelgelelim ne mutlu ki, Türkiye bu bilgiyi doğrulamıyor. Ne zaman büyük zorluklarla karşılaşsa “diriliyor, birleşiyor!” İşte korktukları budur!

Bu bombardıman daha basit formlarda 100 yıl önce de vardı. Mütareke aydınları, ecnebiye kalplerinden ve ceplerinden bağlı olanlar, kendini Batılı, milletini hayvan diye niteleyenler bu topraklarda hep var oldular. Ama toplumun geri kalanı, ezici çoğunluğu, tarihte de örneği görüldüğü üzere, altında ezildiği baskı arttıkça güçlenmiş, direnmiş ve sonunda baskıcıların yüzüne şiddetli bir şamar atmıştır!

Bu diyalektiği anlamayan yedi düvelin Batısı, Kurtuluş Savaşı'nı o nedenle "Türk mucizesi" olarak niteler. Bu millet, en ince ayrıntısına kadar planlanmış, 200 yıla yayılarak uygulanmış Batı saldırısını göğüslemekle kalmamış, tüm mazlum milletlere kurtuluş rüzgârı ulaştırmıştır...

Batı, Türk milletinden boşuna nefret etmiyor... Tarihin çeşitli dönemlerinde tüm planlarını defalarca alt üst eden başka bir millet yok. Ve görülüyor ki, bundan böyle de sürprizler devam edecek...

Halkını bin bir etnik gruba bölmeye çalışsalar da; Allah'la aldatmaya uğraşsalar, sahte dinleri dayatsalar da; beyaz camdan uyku hapları, zehirli iğneler fırlatsalar da; "aydın" kisveli deccaları besleyip besleyip büyütse de, Türk milleti "mucize" bir millettir!... Çok yakında yeni mucizesini, tüm ağırlığıyla hainlerin suratına geçirecektir!

Okura İkinci Söz

Mayıs 2008’de TRT ile ilişğim kesildikten sonra yaklaşık yedi sekiz ay *Sınırlar Arasında* programına bir kanal aradım. Aklınıza gelebilecek hemen her televizyon şahsiyetine bir şekilde haber yolladım. Bazılarıyla da konuştum. Tahmin edebileceğiniz gibi hiçbirinden olumlu bir sonuç çıkmadı. Kimisi “Kriz var” dedi, kimisi “Bir bakalım” dedikten sonra yok oldu. Kimisiyse “aşırı uç” olduğumu söylemişti; üstelik bunu söyleyenler mangalda kül bırakmayanların önde gidenleriydi!...

Beni davet eden birkaç ulusal kanal ise, *Sınırlar Arasında* gibi yurtdışında çekilecek pahalı bir programa ayıracak bütçeden yoksundular. Bu bütçeyi bulabilmek için, vakti zamanında bize iltifatlarını esirgemeyen ulusal işadamlarımıza da başvurduk. Önce büyük ilgi gösterdiler, sonra sanırım birileri gözlerini korkuttu ki, vazgeçtiler... Canları sağ olsun...

Bu arada izleyicilerimin desteği beni hiç yalnız bırakmadı. Mektuplar, mesajlar, telefonlar hiç susmadı. Programa katkı için cüzi maaşını yollamaya kalkanlar bile oldu. Sonunda Ocak 2009’da, kendi maddi olanaklarımla, *Sınırlar Arasında* gibi bir program değil ama *Dünya Düzeni* adlı masa başı bir programı Avrasya TV’de yapmaya karar verdim.

İzleyicilerimin bir kısmı sadece uyduda ve Digitürk'te yer alan ART'yi izleyebiliyordu. İzleyemeyenler neden ulusal çapta karasal yayın yapan büyük bir kanalda çalışmadığını soruyordu. Anlaşılan büyük bir çoğunluk Türkiye'de birçok kurum gibi televizyonların da işgal altında olduğunu bilmiyordu!

Bugün büyük kanalların hemen hepsinin başında yabancı, özellikle de Amerikalı “uzman”lar görev yapmaktadır. Türk olanlar da, öyle seçiliyorlar ki, kraldan çok kralcı, Amerikalılardan çok Amerikalılar; hatta onlara rahmet okuturlar! Yani büyük kanallar, büyük gazeteler, Türkiye'nin tarafında olan gazetecilere televizyonculara kapalıdır... O nedenle bana yarı kızgın “Siz de saklanır gibisiniz...! Neden büyük bir kanalda işinizi yapmak için falan falana başvuruyorsunuz! Ortaya çıksanız, yedi program sonrası tatile girdiniz,” diyenlere her yolu denediğimi söylemek isterim. Ayrıca maddi zorlukların bizi durdurduğunu bir kez daha hatırlatırım. Ve tüm bunlara rağmen bir yolunu bulup ekranlardan kavuşacağımızı da müjdelerim...

2009 yılı, yabancı güçlerin ve içerdeki işbirlikçilerinin, gemiyi azya aldıkları ve bunu açıkça ilan ettiği yıldır. 2009 tarihe bu şekilde geçecektir. Şubat ile Haziran 2009 arasında, Avrasya televizyonu ekranlarından sizlerle bulduğum *Dünya Düzeni* adlı programın bölümlerinin bu tarihsel döneme tanıklık ettiğini düşünüyorum. O nedenle bu programların genişletilmiş metinlerini sizlerle paylaşmak istedim. Beni yalnız bırakmadığınız, desteğinizi esirgemediğiniz ve her yaptığım işi geniş kitlelere yaymak konusundaki katkılarınız için, hepimize teşekkür ederim.

Orhaniye, Eylül 2009

YENİ DÜNYA DÜZENİ VE AMERİKAN RÜYASI

Barack mı Hüseyin mi?
Amerika'nın İlk Yahudi Başkanı
Başkan'ın Adamları
Hedef Türkiye
"Dünyayı Bankerler Yönetmeli!"
McCarthy Dönemi: Korku İmparatorluğu
Muhbir Ol Kurtul!
Eğlence, Yarışma, Dedikodu ve Spor

2009 yılı Banu Avar'ın deyişiyile
yabancı güçlerin ve içerdeki işbirlikçilerinin
gemi azıya aldığı ve bunu açıkça ilan ettiği yıldır...

2009 tarihe bu şekilde geçecektir...

Şubat 2009'dan Haziran 2009'a kadar Avrasya
televizyonu ekranlarından izleyicilerle buluşan
"Dünya Düzeni" adlı programda bu tarihsel döneme
dikkat çeken deneyimli gazeteci Avar,
"küresel çete" olarak değerlendirdiği güçlerin
karmaşık ilişkilerini ve uyguladıkları politikaları
Türkiye açısından mercek altına alıyor.

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1365-9

9 789751 413659

KDV'den muaftr